

REVERIE

PRZESTRZEŃ PSYCHOITERAPII

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

Reverie Przestrzeń Psychoterapii Ewa Umińska-Krygier
Ośrodek Psychoterapii i Mediacji
Chociszewskiego 43 Poznań
60-507 Poznań

Poznań, 2026-04-22

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH W OŚRODKU PSYCHOTERAPII I MEDIACJI
prowadzonym przez
EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ
PSYCHOTERAPII
- POLITYKA I PROCEDURY POSTĘPOWANIA

Preambuła

Naczelnym celem wprowadzonych w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji prowadzonym przez EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII Standardów Ochrony Małoletnich (zwanym dalej "standardami") jest zapewnienie bezpieczeństwa, małoletnim z dbałością o ich dobro, potrzeby i interesy.

STANDARD 1 Ośrodek Psychoterapii i Mediacji opracował i wdrożył i Standardy Ochrony Małoletnich, które określają:

1. Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
2. Procedury reagowania na krzywdzenie
3. Procedury i osoby odpowiedzialne za przyjęcie zgłoszenia, dokumentowanie i dalsze działania pomocowe,
4. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia,
5. Zasady bezpiecznych relacji personel-małoletni, w tym zachowania niedozwolone,
6. Zasady bezpiecznych relacji małoletni - małoletni, w tym zachowania niedozwolone,
7. zasady upowszechnienia i ewaluacji Standardów,

STANDARD 2 - Ośrodek stosuje zasady bezpiecznej rekrutacji personelu, regularnie szkoli personel ze Standardów

STANDARD 3 Ośrodek wdrożył i stosuje procedury interwencyjne, które znane są i udostępnione całemu personelowi. Każdy pracownik wie, komu należy zgłosić informację o krzywdzeniu małoletniego i kto jest odpowiedzialny za działania interwencyjne i na czym polega procedura ochrony dziecka przed krzywdzeniem.

STANDARD 4 Ośrodek co najmniej raz na 2 lata monitoruje i w razie potrzeby ewaluuje zapisy Standardów, konsultując się z personelem, małoletnimi o rodzicami.

Rozdział I

Postanowienia ogólne:

1. POJĘCIA:

1.1. Personelem Ośrodka Psychoterapii i Mediacji EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII są psycholodzy, pedagodzy, psychoterapeuci, psychiatry oraz pracownicy administracji oraz studenci odbywający praktyki zawodowe a także wolontariusze.

1.2. Zarządem organizacji jest osoba, organ lub podmiot, który w strukturze danej organizacji zgodnie w obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach organizacji.

1.3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.

1.4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

1.5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu organizacji lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

1.6. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez zarząd organizacji członek personelu (właściciel Ośrodka - Ewa Umińska-Krygier) sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w organizacji.

1.7. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

2. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

2.1. Personel organizacji posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

2.2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel organizacji podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

2.3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka w zakresie prowadzonych działań na rzecz dzieci w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji.

Rozdział 2

Zasady rekrutacji personelu

Rekrutacja pracowników placówki odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu.

Aby w jak największym stopniu zniwelować zagrożenia krzywdzeniem dzieci przez pracowników Ośrodka rekrutacja osób ubiegających się o przyjęcie do pracy lub podjęcie współpracy z Ośrodkiem prowadzonym przez EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII odbywać się będzie według ustalonych zasad, które obejmą:

1. Ocenę przygotowania kandydatów do pracy (dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie),
2. Uzyskanie informacji, czy dane kandydata do pracy są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.
3. Uzyskanie od kandydata zaświadczenia o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego (KRK).

Rozdział 3

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem (pracownikami, wolontariuszami, stażystami, praktykantami) organizacji a dziećmi

1. Podstawową zasadą relacji między małoletnimi a personelem Ośrodka jest działanie dla dobra dziecka, poszanowanie jego godności, uwzględnianie jego emocji i potrzeb oraz w jego najlepszym interesie.
2. Personel działa wyłącznie w ramach obowiązującego prawa powszechnego, przepisów wewnętrznych Ośrodka oraz swoich uprawnień i kompetencji.
3. Zasady bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi dotyczą wszystkich pracowników, stażystów, praktykantów i wolontariuszy.

4. Podstawowe standardy określające zasady, o których mowa w ust. 3, obejmują w szczególności:

- 1) Utrzymywanie profesjonalnych relacji z małoletnimi klientami i reagowanie na nich w sposób niezagrażający, stosowny do sytuacji i uczciwy
- 2) Zachowanie cierpliwości i szacunku w komunikacji z nieletnimi, kładąc nacisk na zrozumienie dla przeżywanych przez nich uczuć, nie wymuszanie wyznań oraz okazywanie zainteresowania, wsparcia i gotowości do rozmowy.
- 3) Reagowanie w sposób odpowiedni do sytuacji i możliwości psychofizycznych dziecka, w tym dostosowanie poziomu komunikacji do dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym dziecka niepełnosprawnego.
- 4) Uwzględnianie indywidualnych potrzeb rozwojowych i możliwości psychofizycznych, w tym dostosowanie metod i form pracy.
- 5) Równe traktowanie bez względu na płeć, orientację seksualną, niepełnosprawność, status społeczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
- 6) Kontakt fizyczny z dzieckiem jest możliwy wyłącznie w odpowiedzi na rzeczywiste potrzeby małoletniego w danym momencie, z uwzględnieniem jego wieku, płci, kontekstu kulturowego, dydaktyczne i sytuacyjne. Osoba niepełnoletnia musi zawsze wyrazić zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulanie).
- 7) Ustalanie reguł i zasad, jasne określanie wymagań i oczekiwań wobec osoby niepełnoletniej oraz zdecydowane reagowanie na niepożądane zachowania.
- 8) Udział personelu w doskonaleniu zawodowym w zakresie przeciwdziałania przemocy wobec osób niepełnoletnich, komunikacji interpersonalnej, diagnozy czynników ryzyka wskazujących na możliwość stosowania przemocy wobec osób niepełnoletnich.
- 9) Kontakt z dzieckiem odbywa się wyłącznie w Ośrodku i dotyczy celów terapeutycznych i edukacyjnych, a w przypadku konieczności spotkania się z dziećmi poza godzinami pracy należy powiadomić kierownictwo i uzyskać zgodę rodziców osoby niepełnoletniej.
- 10) Zachowanie tajemnicy zawodowej wobec osób niepełnoletnich.

5. W szczególności niedopuszczalne jest w relacjach między personelem a osobami niepełnoletnimi:

- 1) stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie, w tym stosowanie kar fizycznych, stosowanie stosunków władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymus, groźby);
- 2) zawstydzanie, upokarzanie, brak szacunku i obrażanie dzieci;
- 3) podnoszenie głosu, krzyczenie na dzieci, wywoływanie u nich strachu;
- 4) ujawnianie poufnych informacji (wizerunku, informacji o sytuacji rodzinnej, medycznej, prawnej itp.) dotyczących dziecka osobom nieupoważnionym, w tym innym dzieciom;

- 5) niewłaściwe zachowanie w obecności osób niepełnoletnich, np. poprzez używanie wulgarnych słów, czynienie obraźliwych uwag i odwoływanie się do atrakcyjności seksualnej w wypowiedziach;
- 6) nawiązywanie jakichkolwiek romantycznych lub seksualnych relacji z osobą niepełnoletnią lub składanie niestosownych propozycji, kierowanie do niej seksualnych komentarzy, żartów, gestów oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych, niezależnie od ich formy;
- 7) faworyzowanie dzieci;
- 8) utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) na potrzeby prywatne pracownika;
- 9) oferowanie osobom niepełnoletnim alkoholu, wyrobów tytoniowych lub nielegalnych substancji psychoaktywnych, ich spożywanie razem z dziećmi lub w ich obecności;
- 10) zaproszenie małoletnich do swojego miejsca zamieszkania

Zasady i procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

1. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- a. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- b. doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,
- c. doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

2. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- a. osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
- b. inne dziecko.

3. W przypadku powzięcia przez członka personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.

4. Interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) z ostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

5. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

6. Zarząd organizacji informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

7. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd organizacji składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.

8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

9. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się Kartę zdarzenia, której wzór stanowi Załącznik do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.

10. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy podczas konsultacji psychologicznych/psychoterapeutycznych lub terapii dziecka, bądź innych działaniach prowadzonych na rzecz dzieci na terenie Ośrodka, zgłoszono krzywdzenie dziecka, pracujący z dzieckiem psycholog/psychoterapeuta przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Psycholog/psychoterapeuta stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie zdarzenia.

2. Psycholog/psychoterapeuta organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo zarząd organizacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło

krzywdzenia zarząd organizacji, na wniosek psychologa/psychoterapeuty, sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”.

6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu organizacji, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

7. W przypadku gdy członek personelu organizacji dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd organizacji powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez organizację, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka

krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzonego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.

2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach organizacji należy porozmawiać z dzieckiem poddawającym krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Zarząd organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

7. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

Rozdział 4

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w organizacji

1. Placówka, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

2. Pracownicy placówki nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.

3. Upublicznienie przez pracownika placówki wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka. Przed utrwaleniem wizerunku dziecko oraz opiekun jest informowany o tym, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany.

4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

5. Jeśli dzieci, rodzice/opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na utrwalenie wizerunku dziecka, będziemy respektować ich decyzję. Z wyprzedzeniem ustalimy z rodzicami/opiekunami prawnymi i dziećmi, w jaki sposób osoba rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować dziecko, aby nie utrwaląc jego wizerunku na zdjęciach indywidualnych i grupowych. Rozwiązanie, jakie przyjmiemy, nie będzie wykluczające dla dziecka, którego wizerunek nie powinien być rejestrowany.

Rozdział 4a

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi

1. Relacje między małoletnimi przebywającymi w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji powinny opierać się na wzajemnym szacunku, zaufaniu, równości i poszanowaniu granic osobistych każdego dziecka.
2. Każde dziecko ma prawo czuć się bezpiecznie i wolne od przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej oraz jakichkolwiek form dyskryminacji.
3. Personel placówki jest zobowiązany do monitorowania relacji między dziećmi i szybkiego reagowania na wszelkie przejawy zachowań niepożądanych.
4. Ośrodek wspiera dzieci w rozwijaniu umiejętności społecznych, komunikacji bez przemocy oraz rozwiązywania konfliktów w sposób konstruktywny i bezpieczny.

Zachowania niedozwolone między małoletnimi

1. Przemoc fizyczna – bicie, popychanie, szarpanie, kopanie, rzucanie przedmiotami lub jakiegokolwiek działania powodujące ból lub urazy.
2. Przemoc psychiczna i emocjonalna – obrażanie, przezywanie, ośmieszanie, zastraszanie, grożenie, izolowanie, wykluczanie z grupy, wywieranie presji rówieśniczej.
3. Przemoc seksualna – wszelkie formy niechcianego kontaktu fizycznego lub słownego o charakterze seksualnym, w tym dotykanie miejsc intymnych, składanie propozycji seksualnych, komentowanie ciała w sposób seksualny, pokazywanie treści pornograficznych, wykonywanie gestów lub wysyłanie wiadomości o charakterze seksualnym.
4. Molestowanie rówieśnicze – uporczywe zaczepianie, naruszanie granic cielesnych, nieakceptowane „żarty” dotykowe, próby dominacji fizycznej lub psychicznej.
5. Dyskryminacja i mowa nienawiści – wszelkie zachowania lub wypowiedzi dyskryminujące ze względu na płeć, wiek, pochodzenie, orientację, niepełnosprawność, przekonania, status społeczny lub jakąkolwiek inną cechę.

6. Cyberprzemoc – hejtowanie, ośmieszanie, wykluczanie, rozpowszechnianie zdjęć lub nagrań bez zgody, podszywanie się, publikowanie treści ośmieszających w mediach społecznościowych, grupach online lub komunikatorach.
7. Wymuszanie postuszeństwa lub poddaństwa poprzez przemoc fizyczną, psychiczną lub manipulację emocjonalną.
8. Faworyzowanie i wykluczanie – tworzenie zamkniętych grup, nieformalnych hierarchii i mechanizmów wykluczenia.

Reagowanie na zachowania niedozwolone

9. Każdy przypadek zachowań niedozwolonych między małoletnimi jest traktowany poważnie i niezwłocznie zgłaszany personelowi Ośrodka.
10. Personel prowadzi rozmowę z uczestnikami zdarzenia i ich opiekunami, dokumentując sytuację w Karcie interwencji.
11. W zależności od charakteru zdarzenia opracowuje się plan naprawczy i/lub plan ochrony dziecka pokrzywdzonego.
12. W przypadku poważnych naruszeń lub podejrzenia czynu karalnego stosuje się procedury przewidziane dla interwencji, w tym zawiadomienie odpowiednich instytucji (sąd rodzinny, policja, prokuratura).
13. Ośrodek zapewnia wsparcie psychologiczne zarówno dzieciom pokrzywdzonym, jak i dzieciom krzywdzącym, jeżeli wymagają pomocy wychowawczej lub terapeutycznej.

Rozdział 5

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji prowadzonym przez EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII

1. Placówka nie udostępnia dzieciom oraz rodzicom hasła do sieci wifi działającej na jej terenie.
2. Informacje w Ośrodku przekazywane są rodzicom, opiekunom prawnym mailowo i telefonicznie.

Rozdział 6

Monitoring

1. Właściciel organizacji wyznacza Ewę Umińska-Krygier jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w organizacji.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, organizuje co najmniej raz na dwa lata spotkanie całego personelu Ośrodka na którym omawia się poziom realizacji Polityki oraz potrzebę wprowadzania zmian.
4. Zarząd organizacji wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi nowe brzmienie Polityki.

Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie polityki następuje w sposób dostępny dla personelu organizacji, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla personelu lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

Zasady bezpiecznego kontaktu personelu z dzieckiem-pacjentem – wersja dla dzieci

Zasady bezpiecznego kontaktu personelu z dzieckiem-pacjentem w Ośrodku
Psychoterapii i Mediacji EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI
REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII – wersja dla dzieci

Jesteś dla nas ważny! - czyli co robimy, aby dzieci czuły się u nas jak najlepiej

Jesteś tu, ponieważ wymagasz/potrzebujesz naszej pomocy. W naszej placówce pracują psychologowie, terapeuci, psychoterapeuci, pedagodzy, którzy chcą pomagać dzieciom.

W naszej pracy kierujemy się różnymi zasadami i nie wszystkie dotyczą tylko leczenia. Te, które czytasz, są skierowane do dzieci. Wyjaśnimy Ci w nich, co będziemy robić, abyś czuł/a się dobrze jako nasz pacjent.

1. Możesz nam powiedzieć, jak powinniśmy się do Ciebie zwracać
2. Masz prawo wiedzieć, jak nazywa się osoba, która Cię leczy i czym się zajmuje. Jeśli sama zapomni się przedstawić, możesz ją o to zapytać.
3. Jeżeli czegoś nie rozumiesz lub nie wiesz, na czym polega Twoje leczenie, w jaki sposób przebiegać terapia czy diagnoza, a chcesz się tego dowiedzieć – pytaj śmiało! Postaramy się to wyjaśnić.
4. Będziemy Cię traktować z szacunkiem.
5. Chcemy, żebyś zawsze czuł/czuła, że Twoje zdrowie, potrzeby i uczucia są dla nas ważne. Jeśli chciał/a/byś powiedzieć nam o tym, co Ci się podoba lub nie podoba w naszym zachowaniu, – zrób to, postaramy się wysłuchać Cię z uwagą.
7. Jeżeli potrzebujesz przytulenia lub pocieszenia, możesz nas o to poprosić. Nie zawsze będziemy mogli dać Ci tyle czasu, ile potrzebujesz, ale będziemy się starać. Nie będziemy Cię przytulać bez Twojej zgody.
8. Będziemy starali się pytać Cię o zdanie w sprawach, w których możemy dać Ci wybór.

O czym jeszcze warto wiedzieć:

Jeżeli wydarzyło się coś, co Cię niepokoi, ktoś Cię skrzywdził lub przekroczył Twoje granice, możesz o tym powiedzieć pracownikowi i poprosić o pomoc. Postaramy się rozwiązać ten problem w taki sposób, abyś był/a bezpieczny/a.

Załącznik nr 1

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

.....

miejsce i data

Ja, ...

nr PESEL ...../nr paszportu

.....

oświadczam, że w państwie ..... nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru karnego. Oświadczam, że nie byłem/em prawomocnie skazana/y w państwie ..... za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

Podpis

Karta zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

Załącznik nr 2

Lp. opis zdarzenia -dane dziecka

opis podjętej interwencji podjęte działania przez

Ośrodek Psychoterapii i Mediacji Skutki

zdarzeń korespondencja międzyinstytucjonalna

- 1 - zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
- 2 - wniosek do sądu rodzinnego o rozeznanie sytuacji dziecka/rodziny
- 3 - wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”
- 4 - powiadomienie Policji
- 5 - szkolna pomoc psychologiczno-pedagogiczna
6. Plan wsparcia dziecka
- 7- innego rodzaju interwencja

Oświadczanie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich obowiązujących w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII

Ja niżej podpisany(-a) oświadczam, że zapoznałem (-am) się z dokumentacją wchodzącą w skład Standardów Ochrony Małoletnich obowiązującą w Ośrodku Psychoterapii i Mediacji EWA UMIŃSKA-KRYGIER OŚRODEK PSYCHOTERAPII I MEDIACJI REVERIE PRZESTRZEŃ PSYCHOTERAPII i przyjmuję ją do realizacji.

.....

Data i podpis